

Kapitlen
"PRELUDIUM"
och
"PLIKTEN ATT VARA LYCKLIG"
ur
BOKEN OM LYCKAN
av
BÔ YIN RÂ

Mer information om boken finns på:

<http://www.boyinra-stiftelsen.se>

BÔ YIN RÂ

Boken om Lyckan

Översättning från tyska
originaltexten av

AXEL WIDING

och

JENS ALMROTH

Bearbetad av

ULF RINGSTRÖM

**WIDINGS STIFTELSE
STOCKHOLM**

Originalalets titel

DAS BUCH VOM GLÜCK

ISBN 3-85767-061-4

Kober'sche Verlagsbuchhandlung, Bern

Bô Yin Râ's borgerliga namn var

Joseph Anton Schneiderfranken

ISBN-91-85154-73-3 (häftad)

ISBN-91-85154-74-1 (inbunden)

Copyright: Widings Stiftelse

Andra upplagan, nytryck 1995

Graphic Systems, Angered 1995

PRELUDIUM

Har du någon gång sett ett barn som byggt en borg av sand och glatt klappat händerna, då dess verk var färdigt? — —

Här har du funnit din mästare, du som längtar efter *lycka* . . .

Här är en människa som *funnit* lyckan, och om du icke vill söka lyckan på *samma sätt som barnet*, skall du under kval förgäves törsta efter din lycka.

All jordens lycka, — och om den allenast skall det vara tal i denna bok, — är en den *skapandes* lycka, — — antingen han i sig skapar *kärlekens* konungliga rike, eller hans verk gestaltas ur *anden*, eller *materiella* värden ger gestalt i *materien* åt hans skaparvilja. — — —

Endast den *skapandes* glädje över sitt verk är *lycka*, och allt som du eljest må nämna vid detta namn skall, om du sätter din tilltro till det, säkerligen — bedraga dig på *sann* lycka, så långt denna jord kan giva den . . .

Du älskande, du som finner din lycka endast i din *kärlek*, säg mig vad din kärlek är annat än den *skapandes* glädje?! — —

Känslorna är ditt *skapandes krafter*, och om du är

verkligt "lycklig" i din kärlek, så har du i känslornas rike byggt dig ett tempel som *ingen* utom *du* kan beträda och vars allra heligaste omsluter den *gudabild*, vilken du såsom din kärleks präst vill tjäna och bringa offer . . .

Kanske har du ännu aldrig blivit medveten om att här vara en *skapande*, — du känner dig behärskad av känslor som leder dig, ofta *mot* din vilja, — du tror dig vara i bojor som fjättrar dig, där du gärna vill bära bojor, och lever i den vanföreställningen, att allt detta blott kommer utifrån och fritt styr dig enligt evigt i jordelivet invävda lagar?? —

Du skymmer ljuset för dig själv, om du så tänker! — — —

Visserligen följer du evig obetvinglig lag, då din själ öppnar sig för kärlekens ström som genomflyter alltet och med hemlighetsfull kraft drar själar och kroppar till varandra, dock, hörsamheten mot denna lag skall endast *lova* dig lycka, och du skall aldrig i din kärlek *nå* din lycka, om den icke förmår att väcka den *skapande* i dig. — —
Vad som då gör dig verkligt "*lycklig*", det är ditt *eget* verk, — skapandet ur känslornas kaos och detta skapandes verkan: — denna själens harmoni som *fulländar sig själv*, när den *ger sig* åt den andra själen. — — — —

Till och med den *sinnliga njutning* som kallas "kärlek" bland människor, vilka icke känner någon högre åstundan än *djurets drift*, tvingar *likväl* den lägsta känslan att skapande bygga upp ett luftslott åt sig, i vilket de, såsom sin korta "lyckas" slavar, åt sig uppreser sina lystna drömmars avgudabild. —

Men *du*, du älskande, du som i sanning vill bli "lycklig", skall nödgas söka en *annan* art av *lyckan*, och om du är en verkligt *älskande*, då skall aldrig den *kroppsliga förnimmelsens* lycka för dig vara skiljbar från det *själsliga förenandets* lycka. — —

Blott såsom en *skapande* kan du finna denna *själens* lycka! — —

Du låter alltjämt ganska lätt bedraga dig och väntar dagligen, att lyckan skall nalkas *från det yttre*. —

För den ene är den en älskad människas kärlek, för en annan ett verk som han skulle vilja se uppstå, och för andra åter skall den blott te sig som befrielse från kroppens nöd och bekymmer.

Men om också allt detta skulle uppnås av dig,

måste du till slut likväl tillstå, att ännu något fattas i din lycka, och du kommer att under otålighet söka vidare, där du förut inbillade dig ha nått det högsta målet. — —

Du anar icke, vilken lycka livet på denna jord döljer i sig, och att den är all "evig" lyckas underpant och groningsgrund! —

Meningslöst blir detta jordeliv för dig och till en kedja av dagligen återkommande större eller mindre plågor, om du icke här på denna jord finner din jordiska lycka! —

Tro icke dessa tröstlösa läror som ställer en "evighetens lycka" i utsikt för dig, om du *avsäger dig denna jordens lycka!*

Även *här* och *nu* i denna stund, då du läser detta, är du *mitt i evigheten*, och vad du icke *nu* förmår skapa åt dig, skall ingen gud i all evighet kunna förskaffa dig . . .

Du måste lära dig inse, att all lycka blott är *resultatet* av en *förmåga* som du bär *i dig*, och att du *aldrig* kan bli lycklig, varken här eller i någon annan livsform, om du ej vill bringa denna *förmåga* till *utveckling*, om du trögt väntar på att din lycka en gång måste *möta* dig, eller om du rent av tror, att den måste *givas* dig utifrån såsom "belöning" för dina gärningar till följd av "gudomlig rättvisa"! — — —

Endast såsom *skapande* skall du tillkämpa dig din lycka och göra den till din för alltid!

Blott det som du *nu* kan bygga upp i dig åt dig själv skall *evigt* tillförsäkra dig tillfredsställelse!

Blott då du förstår att *skapa* lycka åt dig, skall du i *varje* livsform *nå fram* till din lycka!

— — — —

**PLIKTEN ATT VARA
LYCKLIG**

Blott några få på denna jord kan i sanning binda lyckan vid sina dagar, och dessa få skall göra väl i att icke tala om sin lycka, för att icke avunden må bli deras bittra vedersakare.

Otaliga längtar dock efter lyckan utan att någonsin finna den, emedan de icke förstår, att blott *de själva* kan bli skapare av sin lycka.

De strävar efter lycka liksom efter en förbjuden frukt, emedan de önskar finna den *såsom gåva* och ändå dunkelt anar, att den blott kan förvärfvas till sitt rättmätiga pris.

Ända från ungdomen blev dem sagt, att all jordisk lycka är *slumpens gåva*, och att det *icke* anstod den ädle att *sträva* efter lycka.

Ingen lära nådde någonsin deras öron som talade till dem om *förpliktelsen* att nyttja dessa jordedagar så, att de blev en källa till ständig lycka.

Visserligen *skulle* de alla *vilja* "vara lyckliga", och var och en försöker på sitt sätt, men lyckan, menar de, bör komma som *någonting på köpet*, och *viktigare* för dem än deras lycka är i sanning tusen andra ting.

Men den som vill tillkämpa sig lyckan får *blott* eftersträva sin *lycka*, och allt, vad han *i övrigt* skulle vilja uppnå, måste vara *underordnat* och vist inflätat i denna strävan. — —

Ingen annan *önskan* får rubba hans vilja att

genom sin fria gärning skapa den största lycka, som denna jord har att giva honom.

Ingen annan uppgift får stå högre för honom än plikten att nå fram till renaste varaktiga lycka och föröka denna jordens lycka i sig och därigenom också för andra.

Olycksalig lära ansåg sedan äldsta tider jordens lycka möjlig att uppnå blott för ett fåtal, medan möjligheten för alla andra att uppnå sin lycka ständigt skulle vara utesluten.

Man anar icke, att denna jord rymmer *gränslösa* möjligheter till lycka såväl som till olycka, och att människans *vilja* — *icke hennes önskan!* — i båda fallen bestämmer allt som sker . . .

Man tror sig "viljestark" och är likväl blott slav under sina önskningar, som kanske då och då kan påverka viljan *en aning*, och med denna verkan är man blygsamt tillfreds utan att någonsin fordra något *ytterligare*, emedan man redan tror sig stå vid gränsen för all viljeinverkan.

Men visste man vad människans vilja verkligen *förmår*, då skulle det på denna jord snart finnas ett antal lyckliga långt större än till och med den djärvaste drömmare vågar hoppas, som tror all lyckomöjlighet vara beroende av segern för hans världsförbättrande idéer. — —

Vi är vad vi *vilja* vara!

Vi är "ödets lekbollar" blott så länge vi *låter* ödet leka med oss. — —

Vi är " förföljda av olycka" blott så länge som vi *springer före* olyckan för att undkomma den. — —

Vi är "urarva i lycka" blott så länge vi icke vill erkänna *förpliktelsen* att på denna jord eftersträva *den i varje särskilt fall högsta jordelyckan*. — — — —

Det är *synd* att icke åstunda lycka, men det är en *större synd* att *icke här vilja skapa sin lycka!*

Syndig och en smädelse mot andens allmakt är också den erbarmliga *anspråkslöshet* med vilken man åstundar lycka.

Av några anses redan det för en lycka, om de utan bekymmer kan livnära sig och de sina.

För några andra vore det en lycka, om de kunde bo i slott och åka i kaross.

Åter andra söker rykte och ära, ställning och värdighet som sin "lycka".

Blott några få vet, att varken rikedom eller ära kan förläna *lycka*, men att lyckan är *en makt* som förskaffar varje människa just *så mycket* av *allt* denna jordens goda som just hon *behöver* för sin

lyckofyllda tillvaro, — — varken mer eller mindre.

Den som tror att lyckan står att finna *i vissa jordiska förmåner*, han söker just *dessa jordiska förmåner* — men icke lyckan!

L Lycka är den skapandes tillfredsställelse i sin skapelse.

Men denna skapelse är *aldrig avslutad*, och dess skapare känner blott "vilodagar", — själens sabbatsdagar, som rikligen ger honom ny kraft till nytt skapande.

Den lycklige är alltid en skapande och blir aldrig trött av skapandet.

Det som han skapande formar är hans *lyckogrund* och betingelsen för hans lycka, — men hans lycka är den skapandes *makt*, som tillför honom allt som garanterar honom varaktig tillfredsställelse.

Alla behöver icke *detsamma*, men var och en som inlåter sig på att skapa sin lycka skall uppnå *allt* vad han verkligen *behöver* för sin lycka.

"Söken framför allt Guds rike och dess rättfärdighet, så skall allt annat tillfalla eder!"

Huru illa har man icke misstytt dessa ord av

mästaren från Nasaret!

Han har, enligt de böcker som skildrar hans lära, förvisso också sagt: "Guds rike är icke här eller där, det är *i eder!*" Och därmed har han visat på *en kraft i människan*, vars "rättfärdighet", vars *lagbundna förutsättningar måste* uppfyllas, om "*allt annat*" skall *bliva givet*, — men *vem* hade någonsin mod att tyda de här efterlämnade orden så, som mästaren en gång i enkel visdom gav dem!?!

Av det "Guds rike", som han syftade på, har klentrogna själar gjort ett rike av salvesfulla talesätt och ljuva men falska förespeglingar, eller har de sökt detta "rike", helt emot hans ord, någonstans i en fjärran värld ovan molnen, utan att akta på hans lära att "himmelriket är *nära*". — — —

Ack, att fängslandet vid tingens jordiskt-sinnliga åskådningsform icke låter människan fatta, att "Guds rike" kan bli verksamt i henne, och att "himmelriket" omger henne överallt, till och med om hon skulle mena sig vara i ett "helvete"! . . .

Hon behövde blott gå "*in i sig*" för att lyfta fram en outtömlig skatt, — hon behövde blott sända ut vågorna av den kraft hon döljer i sig, och jordens ansikte skulle förnyas.

Men för alla vetande i alla tider har det blivit visat, att i denna världsperiod blott ett fåtal vill låta denna vilja till befrielse verka i sig, och att först en ny världsperiod och en ny jord måste uppstå, innan "alla skapade varelsers väntan på förlossning genom Guds barn", varom Paulus talar, kan bli en kosmisk verklighet. — — —

Viljan är hos de flesta människor *genom dem själva* alltför mycket "hypnotiskt" behärskad av det jordiskt-sinnliga åskådnings sättet, för att de skall tro sig i stånd att genom *andens krafter* leda de jordiskt-sinnliga tingen.

Klentrogna väntar de på något som mekaniskt skall bringa dem hjälp *utifrån*. — eller så har de för länge sedan begravt all förhoppning och förväntan, — och *blott ett litet fåtal* är beredda att ens våga *försöket* och bli sitt ödes *andliga* ledare. —

Och likväl kan dessa "få" även i *denna* världsperiod bli *flera*, och rätt så mången anar dunkelt en i sig innesluten makt utan att veta, *hur* han kan bli *dess herre*.

Den lära som denna bok förkunnar kan visa honom på rätta vägar, och den, som ger honom denna lära, utformar blott *urgammal äkta visdom*, som i tidigare dagar hölls strängt hemlig och blott sällan av invigda anförtrotts åt särskilt

utvalda människor.

Det är ett *erfarenhetsvetande* som haft *årtusenden* till förfogande för att prövas, och ingen som prövat det har någonsin blivit bedragen.

De, som nu ger det vidare, kände sig redo att uppenbara det för hela mänskligheten och att bära ansvaret för det.

Denna lära om den jordiska lyckan är såsom en slutet ring.

I *dig* allena finns kraften att skapa din lycka, och all lycka är grundad blott i den skapandes *makt*, ty *allenast* den *tillfredsställelse*, som denna makt förlänar, är sann lycka. — — — —

Du är *förpliktad* att i *gärning* visa *prov* på den kraft, som slumrar i dig, — du är *förpliktad* att i varje särskilt fall här på denna jord skapa dig *din högsta lycka*, och hur du skall kunna *uppfylla* denna plikt kommer du nu att få veta genom denna bok. —